

до організації її психолого-педагогічного супроводу в умовах інклюзивного освітнього простору.

Висновки. Отже, підготовка майбутніх педагогів до роботи з обдарованими дітьми має стати окремим напрямом освітнього процесу в педагогічному ЗВО. Для необхідно змоделювати спеціальні умови, організувати цілеспрямовану й систематичну роботу з набуття майбутніми вихователями знань, умінь і навичок, необхідних для роботи з обдарованими дошкільниками. Важливим у такому підході є поетапне ознайомлення студентів з психолого-педагогічними засадами обдарованості, науково-методичними теоріями створення в закладі дошкільної освіти освітнього простору, сприятливого для реалізації обдарованості дошкільників з потенціалу в сталу характеристику.

Список використаних джерел:

1. Демченко О.П. Підготовка майбутніх фахівців дошкільної освіти до розвитку соціальної обдарованості дітей у проблемному полі педагогіки вищої школи / О.П. Демченко // Людинознавчі студії : зб. наук. праць ДДПУ імені Івана Франка. Серія «Педагогіка». –2018. – № 6/13. – С. 116- 130.

2. Демченко О. Пізнавально-синкретична складова в підготовці майбутніх вихователів до розвитку соціальної обдарованості дітей / О. Демченко, М.Вацьо // Педагогічна освіта: теорія і практика : Збірник наукових праць / Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка; Інститут педагогіки НАПН України [гол. ред.Лабунець В.М.]. – Вип.26 (1-2019). – Ч.1. – Кам'янець-Подільський, 2019. – С.64-70.

3. Довгань Н. О. Розвиток психологічної готовності вихователів дошкільних навчальних закладів до роботи з обдарованими дітьми : автореф. дис. ... канд. психол. наук : 19.00.07 / Н. О. Довгань; Харк. нац. ун-т ім. В.Н. Каразіна. - Харків, 2013. - 18 с.

4. Дронова О. О. Зміст та особливості професійної підготовки фахівця галузі дошкільної освіти до роботи з обдарованими дітьми / О. О. Дронова // Проблеми сучасної педагогічної освіти : зб. наук. праць / МОН України, МО АРК, КДГІ; ред. : О. В. Глузман, М.Я.Ігнатенко. – Вип. 2, ч. 1 : Серія: Педагогіка і психологія. - К. : Педагогічна преса, 2000. – С .158-163.

5. Зязюн І. Майбутніх академіків треба шукати в дитячій пісочниці / І.Зязюн [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://pedpresa.ua/17787-ivan-zyazyun-majbutnih-akademikiv-treba-shukaty-v-dytyachij-pisochnytsi.html>.

Аліна Джурило,
кандидат педагогічних наук,
Інститут педагогіки НАПН України
м. Київ, Україна

ОСВІТА ПІСЛЯ ПАНДЕМІЇ COVID-19: ЗАСВОЄНІ УРОКИ ТА МАЙБУТНІ ПЕРСПЕКТИВИ

Ключові слова: *цифровізація освіти, гібридна школа, цифрові освітні платформи*

Постановка проблеми, основні дослідницькі питання. За даними ЮНЕСКО, 91% учнів та студентів по всьому світу опинилися на карантині. З часів Другої світової війни – це перше глобальне закриття шкіл та університетів, до якого уряди країн виявилися не готовими. Не зважаючи на те, що дистанційне навчання бере свій початок ще з кінця 18 ст., а цифрова

освіта активно обговорюється науковою спільнотою останні 3 роки, пандемія виявила неготовність освітніх систем масштабно використовувати цифрові інструменти у навчанні через досить низький рівень цифрової грамотності вчителів та учнів чи відсутність необхідного обладнання (смартфону, ноутбуку тощо) та Інтернету.

Представники різних галузей знань мають спільні погляди на світ після пандемії, а саме, що фізичний світ відійде на другий план, а на цифровий – чекає справжній ренесанс. Вважається, що коронавірус прискорить четверту промислову революцію та глобальну цифровізацію. Це не може оминати і системи освіти. Панує думка, що в 2021 році можна буде очікувати різке зростання народжуваності, що у свою чергу призведе до того, що до 2040 року істотно збільшиться кількість людей, яких необхідно буде навчати.

Окрім того на традиційну систему освіти величезний вплив матиме дистанційне навчання, яке з тимчасового, вимушеного заходу, може стати новим стандартом освіти. Прогнозується, що пандеміє призведе до переосмислення ключових показників успішності, а саме: самосвідомості, соціальної позиції, здатності до співпраці, психологічної стійкості; хоча ця тенденція спостерігалася і до спалаху вірусу. Але нові реалії ще більше підсилять важливість цих показників. Очікується збільшення домашнього та гібридного навчання, поява приватних мікрошкіл, зменшення кількості дорогих приватних закладів через переорієнтацію учнів та батьків на менш дорогі гібридні альтернативи.

Новими тенденціями в освіті можуть стати: освіта для життєвих навичок, гібридна школа, зміна ролі вчителя, домашнє (Homeschooling) та мобільне навчання (Mobile Learning), глобальна освіта.

У постійно мінливому глобальному середовищі молоді люди потребують стійкості та адаптивності – саме ці навички виявилися важливими для ефективного орієнтування в умовах пандемії. Тож у майбутньому одними із найважливіших навичок можуть стати творчість, спілкування та співпраця, а також емпатія та емоційний інтелект; уміння працювати в умовах демографічних відмінностей, щоб використовувати силу колективу шляхом ефективної командної роботи.

Прогнозується, що школа стане гібридною: частину часу діти вчитимуться в форматі face-to-face – в класі з учителем, решту часу – самостійно онлайн. Таке поєднання офлайн- і онлайн-освіти не лише зробить школу більш гнучкою у разі подібних криз у майбутньому, але також надасть нові можливості. Тож, школам доведеться змінити свою парадигму – від «школи викладання» перейти до «школи навчання».

Модель педагога як носія знань, який передає свою мудрість учням, більше не підходить для цілей освіти 21-го століття. Завдяки тому, що молоді люди зможуть отримати доступ до знань і навичок за допомогою своїх телефонів, планшетів чи комп'ютерів, роль вчителя у класі чи викладача у лекційному залі має бути терміново переосмислена. Вчитель повинен стати фасилітатором, який заохочує та координує.

Ще до пандемії мільйони дітей у всьому світі були хоумскулерами, тобто навчалися вдома. В умовах глобального карантину ОЕСД позитивно оцінює тенденцію онлайн-навчання і прогнозує, що багато урядів переглянуть свої уявлення про шкільну освіту, а експерти прогнозують, що багато сімей зважаться на такий формат навчання для своїх дітей. Ще одна освітня тенденція, яка може докорінно змінити освіту – M-learning (мобільне

навчання). Сучасні навчальні платформи сьогодні активно зосереджуються на пристосуванні свого контенту для М-навчання.

Пандемія COVID-19 яскраво проілюструвала, наскільки ми глобально взаємопов'язані – більше не має таких речей, як окремі проблеми і дії. Успішні люди в найближчі десятиліття повинні вміти розуміти цей взаємозв'язок і долати кордони, щоб використовувати свої відмінності та працювати в умовах глобального співробітництва. Світ після пандемії потребуватиме людей, які будуть глобально освічені, з глибоким розумінням взаємопов'язаності речей у світі, умовності кордонів і вразливості кожного із нас.

У той час як цифровим освітнім платформам по всьому світу прогнозують імпульс для розвитку, на університети очікує різке падіння доходів та необхідність фінансової адаптації. Це є наслідком закриття кордонів, особливо у країнах-лідерах з високою часткою іноземних студентів (Австралія – 28%, Канада – 21%, Великобританія – 21%, Нова Зеландія – 15%, Франція – 13%, Нідерланди – 12%, Німеччина – 12 %, Швеція – 11% і Фінляндії – 10%). У період пандемії університети також позбавлені найважливіших джерел доходів, що пов'язані з платою за проживання, харчування та дозвілля (доходи від спортивних змагань тощо), що може призвести до недофінансування наукових досліджень. Для збереження класичної моделі, університетам доведеться створити цифрові периферії навколо фізичного кампусу, за допомогою яких університет буде вибудовувати різні гібридні моделі і впроваджувати їх в освітнє середовище.

Роблячи висновок, хочеться виразити сподівання, що для покоління Z, Alpha, а також всіх майбутніх поколінь цей досвід ізоляції та навчання далеко від своїх однолітків, вчителів та поза межами класних кімнат стане обережним нагадуванням про важливість нашої людської потреби в особистісному спілкуванні та соціальній взаємодії.

Олена Дмитроца,

кандидат біологічних наук, доцент,

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

Андрій Поручинський,

кандидат біологічних наук, доцент,

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки,

Тетяна Поручинська

кандидат біологічних наук, доцент

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки,

м. Луцьк, Україна

ОЦІНКА РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ МЕТОДОМ МЕТАБОЛІЧНОГО ЕКВІВАЛЕНТУ ДІВЧАТ ЮНАЦЬКОГО ВІКУ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19

Ключові слова: рухова активність, дівчата юнацького віку, COVID-19

Постановка проблеми. Виклики для здоров'я населення постійно оновлюються. Серед екологічних та соціально-економічних проблем, розвитку інформаційних технологій, впливу урбанізації, негативних тенденцій у харчуванні найбільш актуальною проблемою сучасного світу є пандемія